

Problemet: Vi er for mange

Om kun få generationer vil det være for sent at gribe ind

FOR EN TID SIDEN deltog jeg i et borgermøde med bl. a. rådmænd Bjarne Ørum. Ørum kaldte borgere i Beder-Malling for egoister, såfremt de modsatte sig en udvidelse af Ajstrup Campingplads - eller for at være korrekt: Rådmanden sagde, at han ville kalde os egoister, såfremt vi fortsat modsatte os en - nu foreløbig reduceret - udvidelse.

Det er også egoisme, der tillader rådmanden at tilføre et område - hvis attraktivitet består i, at det er forholdsvis ringe belastet - yderligere belastning.

Det er den egoisme, der hedder: Massernes ret. Massernes øresønderrivende og alt-ødelæggende ret.

Der blev spurgt på mødet: Hvor stor skal Beder-Malling være?

Jeg svarede instinktivt: »Ikke større. Den er allerede for stor«. Men jeg vidste, det var håbløst. Når jeg tænker på, hvordan Århus, i de 40 år jeg kan huske, er vokset - hvordan enge, moser, småsøer, småskove og marker er opslugt og ædt af storbyen, vidste jeg, at det var håbløst, så indsigelsen forblev lydløs.

Selv om politikerne kunne formås til i dag ikke at udbygge Beder-Malling, vil massernes ret om få år kræve udbygning, og om 20 år er Beder-Malling dobbelt så stor som i dag. Om 40 år er Beder, Mårslet og Skåde vokset sammen og Ajstrup Strand er forhavn til Kulterminalen!

Massernes ubønhørlige ret til eksistens!

DER KAN SAGTENS være 100 eller 200 flere mennesker på Ajstrup Strand. Det er jo ikke det, der er problemet, Ørum.

Problemet er, at der ikke er strand

nok i Ajstrup til den voksende befolkning. Ikke i Ajstrup, ikke i Århus, ikke i Danmark, ikke i USA og ikke i hele verden. Det er jeres eneste problem, Ørum: At vi er for mange mennesker - og at vi bliver flere og flere for mange!

I en kronik 14. maj i denne avis fortalte Sven Burmester, at *alle, der er over 35 år, har oplevet en fordobling af befolkningstallet i deres levetid!*

I USA måtte Burmester tage til kysten i marts for at få plads til at opleve sandet, vandet og naturen. Også ved Ajstrup er der endnu plads i marts - men hvor længe?

Det er jeres eneste problem, Ørum, dit og dine politiske kollegers, i Århus og over hele verden: Vi er for mange mennesker!

Alt forsøger I at løse og lappe - kun ikke dette jeres eneste problem. Tværtimod tilskynder I - og i Danmark endda med økonomisk tilskud - til forøget børnefødselstal.

Jeg tillader mig at kalde jer kujoner, fordi I ikke tør tage de rigtige beslutninger. I kan ikke forhindre mennesket i at avle børn, men I kan gøre det urentabelt. I kan, hvis I vil, ændre retning af menneskets bevidsthed, så det bliver sig sin amme - Moder Jord - bevidst.

Det kaldes udvikling og fremskridt, når skove fældes, bakker og agre planeres, moser drænes og søer fyldes op for at give plads til mennesker, asfalt og beton. Udvikling - ja, måske for mennesket, men død og ødelæggelse for resten af jordens liv. Og i sidste ende også for mennesket selv.

Producer, brug og smid væk! Foruren!

Kan det sælges, skal det produceres. Ingen spørger, om det er brugbart, nyttigt, gavnligt eller nødven-

digt, om det skader eller forurener. Det eneste kriterium, der gælder, er: Kan det sælges?

I OVER 100.000 ÅR har vi levet her i balance med og af naturen - planter, dyr og mennesker, 100.000 års tilpasning sat over styr i løbet af få århundreder! Hvis mennesket var uddød for 300 år siden, havde livet på kloden levet lykkeligt videre til tidernes ende.

Men vi har ændret naturen, indført kemien og nu også genteknologien.

Kun et svin tilsudler sin egen rede - svin, ja, og mennesket!

Vi har sat os ud over naturen og sat naturens reguleringsmekanismer ud af kraft. Vi tilraner os liv, naturen havde sorteret fra. Vi forlanger overlevelse for revl og krat og for enhver pris. Resultatet af alt liv - død - skal undgås. Eller i hvert fald udskydes. Ofte helt ud i det groteske.

Det er typisk, at der fra officiel side, i forbindelse med sældøden i Kattegat, advares imod at tage sygdomsramte sæler i pleje, da de, selv om de tilsyneladende bliver raske, kan føre smitten videre og svække stammen. Sældøden er blot naturens måde at regulere bestanden på, siges der.

Mennesket kender altså naturens reguleringsmekanismer - og accepterer dem - blot ikke for egen race!

Flere og flere menneskers livsforløb plages af en medfødt skavank.

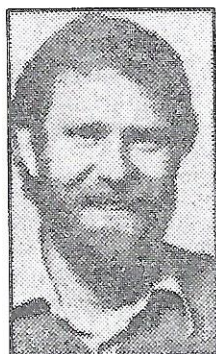
Næsten alle nyfødte udvikler i deres første leveår en eller anden allergi, og næsten alle voksne får problemer med ryggen. Ingen tør fortælle, hvilke af »folkesygdommene« der er arvelige - og slet ingen tør forbyde, at arvelige sygdomme og skavanker videreføres til de næste generationer.

Når ørkenen breder sig, når fisken

Kronik

Af
**Kaj Aage
Helming**

Aarhus Stiftstidendes kronik 30. juli 1988

Jeg ønsker en målbevidst, global indsats, som over 5-10 generationer reducerer befolkningstallet til en femtedel af det nuværende, skriver dagens kronikør. Han frygter vækstræset, forureningen og befolkningsforøgelsen og kalder politikerne kujoner, fordi de ikke tør tage de ubehagelige beslutninger, som er nødvendige for at bremse udviklingen.

forsvinder i Nildeltaet og fra Arhusbugten, når jord og sne skrider ned ad Alperne og begraver byer og mennesker, når gule, grønne, blå, røde eller sorte alger breder sig i havet og kvæler fisk og forgifter mennesker, når tusinder af børn suger i sig af alskens spray for at få luft og smører sig med lag af cremer for at lindre eksemmerne — så er det ikke naturkatastrofer. Ej heller er det Guds vilje — det er følger af menneskelig dumhed.

Det er følger af vækstprofeternes virke.

Vækstprofeterne er vores nye guder. De findes overalt og gennemsyrrer alt. Mere, større, højere, hurtigere. Stå på toget, inden det er for sent. Men spørg ikke, hvor det skal hen — og tænk ikke over, om det er der, du vil hen! Stå på — og kør!

Træneren, virksomhedslederen, præsten, politikeren — alle ønsker mere.

Vækstteoriene dur ikke — deres konsekvens er umulighed.

Virksomheden kan ikke vokse 5, 10 eller 20 procent om året. Den vil i morgen være verdens største af sin art og i overmorgen verdens eneste virksomhed overhovedet.

Men hvad så dagen efter?

Man kan ikke blive ved med at blæse luft i en ballon, uden at den sprænges! Ressourcer slipper op, og giftstoffer ophobes. Befolkningstilvæksten kan ikke fortsætte. Ingen kommer og redder os på målstregen — ingen Jesus, ingen Buddha, ingen Gud — ingen!

ENDNU HAR VI SELV en mulighed for at gribe ind — måske — men om få generationer er vi forbi »the point of no return«.

Jeg kan være ligeglad. Om højst 40 år — i god tid inden Ragnarok — er jeg død og borte. Livet vil næppe heller forgå. Det er utænkeligt, at mennesket skulle kunne udslette alt liv. Et eller andet sted vil et stykke mos, et lav, en amøbe eller et encellet dyr overleve, og livets cyklus på et par milliarder år kan starte forfra. Så jeg kan jo bare resignere.

Men jeg ønsker, at også de næste generationer skal kunne opleve en solgang over Ajstrup Strand — og generationer efter dem. Jeg ønsker, at mennesket skal anvende den intelligens, det praler af at besidde, og re-

ducere sit antal til det, Jorden kan bære.

Jeg ønsker en målbevidst, global indsats, som over 5-10 generationer reducerer befolkningstallet til en femtedel af det nuværende. Ikke tilbage til jordhulerne, men videre ad udviklingens vej. En livsstil i pagt med og i accept af de grænser og betingelser for liv, kloden sætter.

Derfor, Ørum, er det ikke i livets interesse at »åbne« naturen — hverken regnskoven, Ajstrup Strand eller Solbjerg Sø.

Som politiker må du i gang med at træffe de ubehagelige beslutninger, inden masserne træffer dem for dig. Hvis du undviger, er du kujon. Ikke fordi du er valgt til at træffe beslutninger, men fordi du selv har ønsket at blive valgt. Et sted skal der begyndes — Århus Byråd er lige så godt som noget andet sted. Kald du blot protesterne mod at »åbne« naturen for egoistiske. Men i mange tilfælde og i stadigt større antal bliver de afgivet på vegne af Moder Jord og på vegne af kommende generationer. Dem kan du ikke tillade dig at kalde egoister — ikke endnu da.

KAJ AAGE HELMING